

DİL EDİNİMİ VE MASAL DİLİ

Fatma YÜCEL*

ÖZET

Bir çocuk için ana dili edinmek, üyesi bulunduğu toplumun kültürünü edinmektir. Masalların da hem dil ediniminde hem de kültür ediniminde önemi büyüktür. Masal derleyicileri, yazarları veya çevirmenleri çocukların anlayabileceği dili kullanmak ve güncelleştirmek zorundadırlar.

Anahtar Sözcükler: Masal Dili, Masal ve Dil Edinimi, Masal Çevirileri, Masalların Kaynağı, Masal ve Kültür.

ABSTRACT

Acquisition and Language of Stories

Mutterlanguage acquisition for a child is to acquire the culture of the community in which he lives. The story have got a greet importance both in language acquisition and in culture acquisition. Therefore language of storyies must be clear and simple.

Keywords: Story Language, Story and Language Acquisition, Story Translation, Origin of Story, Story and Culture.

Giriş

Bir yabancı dil öğrenme zorunluluğu ve buna yönelik gereksinim her geçen gün artmaktadır. Teknolojik ve bilimsel gelişmelerin bizi getirdiği nokta, yoğun çok kültürlü bildirişim süecidir. Bugün bölgelerarası ve ülkelerarası alanda ekonomik, siyasal ve kültürel gibi çok çeşitli ilişkiler yaşanmakta, dünya ulaşım araçlarındaki yetkinleşmeyle küresel bir köye dönüşmektedir. Bir zamanların aşılması zor uzaklıkları artık yakınlaşmış durumdadır. Ülkeler ve kültürler arasında yaşanan bu

* Araş.Gör. Dr. Fatma YÜCEL, Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi

sıkı ilişkilerin temel koşulu ise, gidilen, ilişki kurulan ülkenin, ulusun dilini öğrenmekten geçiyor. Yine ait olma çabası içinde olduğumuz Avrupa Birliği'nin çok kültürlü bir birliktelik olduğu göz önüne alındığında en azından bir yabancı dil öğrenme zorunluluğunu dayatır görünmektedir.

Tüm bu koşullar ışığında bakıldığında yabancı dil öğretimi bu gün, bir yandan yabancı bir dili öğretme, diğer yandan dili öğrenilen ülkenin kültürünü tanıtmaya ödeviyle karşı karşıyadır. O, iletişimsel edinci geliştirmeli ve öğrencilere derste karşılarına çıkan yabancı dünyayı daha iyi algılama, anlama yetisi kazandırmalıdır. Bu yüzleşme sırasında öğrencinin kendine özgü dünyası daha açık çizgiler kazanmalıdır. Bu nedenle yabancı dil derslerinde öğrenenin yaşam deneyimleriyle bağlantılı konular işlemeye, ele almaya öncelik verilmelidir. Salt söyleşilere öykünülmesiyle değil, serbest ve kendi üreteceği konuşmalar aracılığıyla bir yandan iletişimsel edincin geliştirilmesi, öte yandan okuma ve anlama yetilerinin istenilen düzeye ulaştırılması öğrenciler açısından büyük önem taşımaktadır. Anılan bu yetilerin gerçekleştirilmesinde yabancı dil derslerine önemli işlevler düşmektedir. Dinleme ve anlama yetilerinin geliştirilmesi için masal türünün de arasında yer aldığı yazınsal metinlerin ders ortamlarına taşınmasının yadsınamaz yararları söz konusudur. Yabancı dil derslerinde yazınsal metinler aracılığıyla iletişimsel edincin gelişimine katkı sağlayabilecek farklı ödev, alıştırma ve okumalar gerçekleştirilebilir. Tanınmış masalları da kapsamı içinde bulunduran yazınsal metinlere derslerde yer verilmesi, öğrencilere masal temelli kendi ön deneyimlerini de derslere taşıma olanağı sunacak, bununla onların edilgen bir konumdan etken bir konuma geçmelerinin önünü açacaktır ki, bu gelişme yabancı dil derslerinin vazgeçilmezleri arasındadır.

Pamuk Prenses, Kırmızı Şapkalı Kız, Hansel ve Gretel, Kül Kedisi... Bugün hepimizin belleğinde çocukken dinlediğimiz bu türden masalların izleri vardır. Hepimizin yakından tanıdığı bu masallar zaman içinde ağızdan ağza aktarılarak günümüze kadar ulaşmış, ancak belirli bir dönemden sonra bir takım araştırmacının derleme çalışmaları sonucunda anlatma geleneği yerini yazılı

geleneğe, yani masal kitaplarına bırakmıştır. Masallar her zaman çocukların dikkatini çekmiş, çekmekte ve bu yönleriyle masallar çocuk eğitiminde ve özellikle erken yabancı dil öğreniminde belirli bir rol oynamaktadırlar.

a-) Masalların Kökeni ve Grimm Masalları

Masalların nasıl doğduğuna yönelik kesin bilgiler olmamakla birlikte bir takım kuramlardan yola çıkılarak farklı görüşler ileri sürülmüştür. Fransız Antropolog Paul Saintyves masalların ilkel törenlerden türediğini ileri sürerken, Alman folklorcü Von Der Leyen rüyalarla masallar arasında bir bağ kurar ve masallardaki bazı olayların kaynağı olarak eski rüyaları gösterir (von der Leyen,1958:20).

“Görülüyor ki, masal, doğuştan bir kişinin malı iken, hafıza ve çevre değiştirdikçe, söyleyen unutulmuş sonunda masal, herkesin topluluğun malı olmuştur. Kendisini yaratan kişinin tesirleri silinince, onun yerine toplumun duyguları, düşünceleri, ruh hali bütün masalı sarmıştır (Tezel, 1987:136).”

Ünlü araştırmacı ve derlemeci Grimm Kardeşlerden Wilhelm Grimm, Hint-Avrupa uluslarına ait söylencelerin zamanla değişerek masalları oluşturduğunu söyler.

Masalın eski yüksek Almanca'daki karşılığı olan “mari” sözcüğü, orta yüksek almanca da “maere” biçimini alıp “haber, söylenti” anlamına gelirken, ilk olarak 15. yüzyılda anlam kötüleşmesi sonucu, “bulunmuş - uydurulmuş hikaye” anlamını kazanmış ve “maerchen” biçimine dönüşmüştür. Masal sözcüğü bugünkü anlamını ve biçimini Yücel Kardeşlerin 1812-15 yılları arasında halktan toplayıp bir araya getirdikleri “Kinder und Hausmaerchen” adlı kitabı ile kazanmıştır. Bununla masal sözcüğüne yeni anlamlar yüklenmiş ve daha derin tanımlamalar yapılmıştır. Bollte Polivka, masalı gerçeklerden uzak, hayali ve harikalar dünyasının bir yansıması olarak tanımlarken, Max Luthi, kısa macera içerikli soyut ve ince bir biçemi olan bir yazı türü olarak tanımlar“ (Luthi, 1966: 256).

Luthi'nin de söylediği gibi masalı gerçeklerden uzaklaştıran en önemli unsur onun soyut biçimidir. Bu soyut biçimle anlatılan masalarda gerçeküstülük bir

mucize değil, masal atmosferi içinde geçen sıradan olaylardır. Olağanüstülükler sık sık yer verilen masallarda bu dünya ile öldükten sonraki yaşam bir bütündür. Gerçek dünyanın dışındaki devler, cadılar, canavarlar bu hayal dünyasının sıradan eyleyenleridir.

Hans Grimm ve kardeşi Jacob Ludwig Karl Grimm bir üniversite profesörünün iyi eğitim görmüş araştırmacı oğullarıdır. 1830 yılında her iki kardeş de Göttingen üniversitesinde profesör olmuş, daha sonra Berlin Bilimler Akademisi üyeliğine yükselmişlerdir. Genç romantik dönem yazarlarından olan Grimm Kardeşler Grimm masallarıyla olduğu kadar eski Germen söylencelerine ilişkin derleme ve sözcük çalışmalarıyla da çağdaş Alman Dili ve Edebiyat Biliminin kurucularından sayılırlar. Yukarıda da belirtildiği gibi Grimm Kardeşler edebiyatın kaynağının mitoloji ve masallarda yattığını savunarak köy köy, kasaba kasaba dolaşarak halka inmişler ve onların ağızından derledikleri halk masallarını daha da güzelleştirerek yazmışlardır.

“Ancak, çağdaş halkbilimciler, Grimm kardeşlerin gerek derleme gerekse yayın açısından sözlü geleneğe tam olarak bağlı kalmadıklarını, anlatıcıların çoğunun halk arasında yetişmiş otantik anlatıcılar olmadıklarını, kitabın sonraki baskılarındaysa masalların anlatımlarının değiştirildiğini söylerler. Ama ne olursa olsun, Grimm kardeşlerin bu yapıtı, halk masallarının yöntemli olarak derlenmesi konusunda bir başlangıç noktası sayılır ” (Rifat, 1999: 80).

2-) Masallarda Kullanılan Dil ve Masal Çevirisi

Bugün dünyanın her yerinde bilinen ve zevkle okunan bu masallar Grimm Kardeşlerin yazdıkları Almanca derlemelerden bütün dünya dillerine çevrilmiştir. Belirli bir dönem ağızdan ağza aktarılarak varlığını sürdüren, Grimm Kardeşler’in çabaları sonucu yazılı bir biçime dönüşen masallar günümüzde masal kitapları biçiminde kültür dünyamızda yer almaktadır. Ancak yazılı dil aracılığıyla verilmek istenen ileti sözel biçimleriyle karşılaştırıldığında yeterli etkiyi yaratmamaktadır.

“Çünkü, ne kadar basitleştirmeye çalışırsanız çalışın; çıkarılacak dersler, çocuğun anlayamayacağı düşüncelerin araya sokulmasını gerekli kılar.....Öyle ki, eğlenceli kılıyım derken anlaşılmasını zorlaştırır (Rousseau, 2000: 87).”

İlk yazılı derlemeler Grimm kardeşlerce Almanca yazılmış, diğer dünya dillerine Almanca'dan çevrilmiştir.Yazarları belli olmayan ve ağızdan ağza dolaşarak aktarılan masalların da incelendiğinde belirli biçimsel ve içeriksel kuralları olduğu açıkça görülür. Masalların kurallarıyla ilgilenen en son araştırmacılardan biri olan Herrman Businger masal kurallarının önemini ısrarla vurgular ve bu kurallar temelinde masalların ele alınması gerektiğini savunur. Söz konusu kurallar kültürden kültüre farklılıklar gösterir.

Grimm masalları bütün dünya dillerine çevrildiği gibi Türkçeye de birçok çevirmen aracılığıyla aktarılmıştır. Bu durumda çevirmenin hem kültürlere özgü masal kurallarını dikkate alması, hem de metnin aslına sadık kalma zorunluluğu bir sorun olarak ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla, metin türü ile çeviri ile metin türü arasındaki ilişki, çeviri kuramı açısından önemli bir sorundur. Bilimsel bir metinde her sözcük belli bir anlama gelir. Buna farklı anlamlar yüklemek veya yorum getirmek olanaksızdır. Ama yazınsal metinleri çevirirken durum farklıdır.

“Sanatta yaratıcılığın, özgünlüğün, arayıcı düş gücünün gereğidir bu. Bu nitelikteki bir metnin de, kendine özgü bir biçimde yorumlanıp anlaşılacağı, çevrileceği doğaldır. Başka bir deyişle her metin türü ayrı bir çeviri yöntemi gerektirir (Göktürk,1989:153).”

“Es war einmal ein kleines, süßes Mädchen, das immer ein Kaepchen aus rotem Samt trug. Aufgrund dieses Attributs erhielt es den symbolischen Namen "Rotkaepchen". Eines Tages sprach die Mutter.”

“Bir varmış, bir yokmuş...bir zamanlar çok büyük bir ormanın içindeki küçük bir kulübede herkesin kendisine Kırmızı Başlıklı Kız dediği küçük bir kız yaşarmış.”(Tormont Yayınevi)

“Çok çok eski zamanlarda bir ormanın ortasında mutlu insanlar yaşıyordu.Bu mutlu insanların belki de en küçük olanı, Kırmızı Başlıklı Kız' dı.

Orman kenarında küçük kulübesinde yaşayan ninesi, minik kıza günün birinde kırmızı başlıklı bir pelerin armağan etmiş, işte o günden sonra küçük kızın adı “**Kırmızı Başlıklı Kız**” olarak kalmıştı” (2004 Tomurcuk Yayınevi).

Çevirmen kaynak dildeki metni sözcük sözcük çevirdiğinde Türk kültürünün masala özgü kurallarını göz ardı etmiş olacaktır. O zaman da kaynak metin erek dilde dinleyicisine veya okuruna aynı zevki vermeyecek ve daha önemlisi çevirmen metin türü geleneğine karşı çıkmış olacaktır. Örneğin; Almanca'da masallar "Es war einmal....", "vor langer Zeit" gibi ifadeyle başlarken, bizim kültürümüzde anlatım dilinde masallar tekerleme ile başlar, ve yine bir tekerleme ile biter: "Evvel zaman içinde kalbur saman içinde, deve tellal iken, pire berber iken, ben anamın beşiğini tıngır mungur sallar iken vaktiyle bir kış ortası.....". Ama yazılı iki masal örneğimizde de bu tekerlemeleri göremiyoruz.

"Her yiğidin bir yoğurt yiyişi olduğu gibi her masalcının da kendine göre bir üslubu vardır. Bunun gibi, her milletin masalı da, yüzyıllar boyunca sayısız masalcıların bir türlü yarışmalarının sonucu, bir üslup kazanmıştır. Demek ki üsluplarıyla da bir Alman, bir Çin masalından bir Türk masalını ayırt etmek mümkün olacaktır (Boratav, 1998:15)."

Bu da yine kültürden kültüre değişebilen ayrıntılardır. Her kültür kendi bünyesinde masalları alımlayıp biçimlendirir. Bu tür metinlerde çevirmen, kültürel özelliklere dikkat etmek zorundadır.

Metin türü geleneği, dil ile kültürün özelliklerine göre her dilde kendine özgü bir biçimde oluşur. Bu açıdan bakılınca metin türleri üç grupta toplanabilir:

- 1-Bütün diller için geçerli genel metin türleri
- 2-Tek dilden daha çok dilde bulunan metin türleri
- 3-Tekdile özgü metin türleri (Göktürk,1986:38).

Masallar, destanlar, şiirler birinci gruba aittir. Bütün dillerde o dilin ve kültürün kendi geleneği ile vardır.

"Düş gücü yaşamı güzelleştiren hazinelerden biridir. Masallar da düş gücüyle zenginleşerek günümüze ulaşan geleneksel kültürün bir parçasıdır. Fantastik öğelerle gerçek yaşamın sorunları işlenir devlerin perilerin hayvanların dünyasında. Masalları bugüne kadar getiren yalnızca anlattıkları değil. Kulaktan kulağa

aktarılmasını sağlayan kullanılan dildir. Masallar hangi ülkenin kültüründen gelirse gelsin o dilin güzellikleriyle bezelidir (İpşiroğlu, 1997:207).”

Ünlü Macar Halk Edebiyatçısı Ortutay’ın da vurgu yaptığı gibi masal anlatımında iki önemli güç vardır. Birincisi mesajın iletisini tam anlamıyla verebilmek, ikincisi sürekli yeni ve günlük dili kullanmaktır.

3-) Masalların Çocuğun Dil Öğrenimindeki Önemi

Bugün yazık ki çocuklar Türkçe’yi televizyonlarda duydukları bozuk dille, radyolardan ezberledikleri şarkılarla öğreniyorlar. Masal dinleme geleneği, yerini çizgi film izleme geleneğine bırakmış gibi görünüyor. Bu durum dil gelişimi açısından da sakıncalı olmaktadır:

“Oradaki çizgi filmler bizim kültürümüzle yakından uzaktan ilgili değildir. Masallarımızın, bilmecelerimizin, tekerlemelerimizin, türkülerimizin dili ve o dili besleyen kaynak, kök giderek elimizden uçmaktadır. Biz dilimizle ilgili korumayı, Türkçe konusundaki duyarlılığımızı, sadece sözcükleri elimizde tutmak olarak anlarsak, bir gün geri dönüp baktığımızda ağızımızdan çıkan sözcüklerin Türkçe görüldüğü halde Türkçe’nin köklerine özgü olmadığını büyük bir sarsıntıyla anlayıveririz. Böyle bir durumda artık Türkçenin canı çıkmıştır. Bize özgü olmayan bir ruhla, örneğin, Amerikan ruhuyla, Fransız ruhuyla, başka bir ruhla konuşulan, sanki bir yabancımanın Türkçe konuşması gibi garip bir Türkçe ortaya çıkabilir. Buna çok dikkat etmek gerekir. **Dil duyarlılığı, yaşama duyarlılığıdır**, yaşama biçimi duyarlılığıdır, dünyayı ve gerçekliği algılama duyarlılığıdır. Bu duyarlılık da büyük ölçüde sanat yapıtlarıyla elde edilir, edebiyatla elde edilir.” (İnam, www.metu.edu.tr/home/www41/ahmet-inam/sanat.htm).

Anadili edinmek, üyesi bulunduğu toplumun kültürünü edinmektir. Bu kültürel birikimi aktaracak oluşumların dışında kalınarak toplumsal bilinç gerektiren edinimler gerçekleşmez. Dil, bu bilinci beslemekle birlikte bu bilince en fazla gereksinim duyan toplumsal olgudur.

“Bir masal dili ile –masalcının dili ile- Türk, Fransız, Arap ... masalıdır. Çocuğa ana dilinin, bir işçi elindeki alet gibi, nasıl kullanıldığını ilk öğreten, ona bu

dilin türlü hünerlerini; kıvraklığını, zenginliğini inceliğini ilk gösteren, kişiye kendi dilini konuşmayanlardan uzaklaştırıcı, onu konuşanlara yakınlaştırıcı duyguyu ilk aşıl原因an masaldır (Boratav, 1998: 14).”

Bu nedenle çocuklarımıza dili öğretirken ve dil bilincini aşılarırken çok dikkatli olmak zorundayız. Doğru ve anlamlı, ama bir o kadar da eğlenceli materyaller kullanmalıyız.

“Onlara Türkçenin tadını duyurmamız gerek, Türkçe konuşurken heyecan duymalılar, tıpkı bir Fransız nasıl kendi dilini konuşurken coşuyorsa, heyecanlanıyorsa, orada çok büyük bir sanat eserini, bir tiyatro oyununu gerçekleştirmiş gibi el-kol hareketleriyle, sanki hücrelerinde yaşadığı ana dilini duyarak anlatabiliyorsa, biz de, kendi dilimizin coşkusunu o şekilde duyabilmeliyiz. ‘Canım’, ‘iki gözüm’ deyimleriyle örneğin. Bunlar bize özgü anlatım biçimlerinden. Oysa, artık bu tip deyimler giderek ortadan kalktı. Hep aynı biçimde konuşur olduk, çok değişik yaşama durumlarında bile hep aynı sözcükleri kullanır olduk. Yazık ki, belki de yabancı dil eğitiminin etkisiyle belki de yaşama dünyamıza girmiş olan etkiler nedeniyle, yaşadığımız toplumsal, kültürel ve ekonomik değişimlerin ağırlığıyla, dilimizdeki o duyarlılığı yavaş yavaş yitiriyoruz; çünkü kendimize ait olan, dilimizin tadını yaşayabileceğimiz büyük coşkulu yapıtları bulup çıkaramıyoruz. Çok kötü çeviri kitaplar okuyoruz, çok kötü, inanılmaz! Belki anlıyoruz o yazılanları ama ortada Türkçe yitip gidiyor. (İnam, www.metu.edu.tr/home/www41/ahmet-inam/sanat.htm).”

Masallar, Türkçenin zengin anlatım geleneğini çocuklara kazandıracak bir araç olarak değerlendirilebilirler. Bunun için masalların çocukların anlayabileceği dilde olması gerekir.

“...masalların sözcükleri de artık masallarla ilgili değildir. Öğretilen masalların içerdiği benzetmeler, çocukları eğlendiriyor ama yanıltıyor da. Art niyetli kullanılmaya elverişlidir. Anlatımları yalan üzerine kurulmuştur. Benzetmeler arkasına gizlenen gerçekler kaybolmaktadır. Böyle olunca da çocuklar bunlardan yararlanamaz. Masallar yetişkinleri eğitebilir, ama çocuklara gerçeği bütün

çıplaklığıyla anlatmak gerekir: Çünkü, bir kez gerçek bir örtüyle örtüldü mü o örtüyü bir daha kaldırma zahmetini duymazlar (Rousseau, 2000:87).”

Çocukların kitap okuma alışkanlığı kazanmaları ve yazından tat almalarında en önemli etken yapıtlarda kullanılan dildir. Rousseau, yazı dilinin gerektirdiği sözcük oyunları ile yazılan masalların çocukların eğitimini olumsuz etkilediğini düşünmektedir. Ona göre;

“Gerçeği bütün çıplaklığıyla anlatmak gerekir” yargısı tartışılabilecek nitelikte ise de masalların kurmaca dünyası ile yaşanan gerçek dünya arasındaki farklılığın çocuk / okuyuculara sezdirilmesi önemlidir:

“Gerçekle kurmacanın birbirine karıştığı böylesine nahif ve çocuksu bir yaklaşım okuma edininimin ilk aşamasını oluşturur. Bu aşamada okuyucu kitapta canlandırılan kurmaca dünyaya kendisini kaptırır, bu dünyanın kişileriyle özdeşleşir, onların duygu ve düşüncelerini paylaşır, kısaca bu dünyayı gerçekmiş gibi yaşar. Özellikle küçük çocukların okumaları bu doğrultudadır (İpşiroğlu,1997: 46).”

Masalların canlılığını sürdürebilmesi kullanılan dile bağlıdır. Masal derleyicileri, yazarları veya çevirmenleri çocukların anlayabileceği dil kullanmak zorundadırlar. İçerik yönünden değil, ama sözcük ve biçim, yani biçem açısından masalların güncelleşebilme özelliği vardır. Toplumların sürekli değişme ve gelişme içinde bulunması bunu bir yerde zorunlu kılar. Örneğin, Grimm masallarını yeniden düzenleyen Janosch bir masalı birkaç yıl arayla farklı biçimlerde kaleme almıştır. Her defasında o günün çocuğunu düşünmüş, o günkü günlük dili kullanmıştır.

Masallar salt anadil öğreniminde değil, erken yabancı dil öğreniminde de etkili rol oynayabilmektedirler. Yabancı dil derslerinde bir yabancı dil edininimin ve öğreniminin en önemli ayaklarından biri olan dinleme anlama yetisi çokça göz ardı edilmekte, üzerinde yeterince durulmamaktadır. Bu durum daha çok yabancı dil derslerinde kullanılan metin türlerinin otantik, yani gerçek değil, çoğunlukla yapay söyleşilerden, kurgulardan oluşmalarından kaynaklanmaktadır. Oysa masallar her bir insanın gelişiminde önemli roller oynamakta ve bu nedenle masallar psikolojik terapi açısından yaşa bağlı kalmaksızın yabancı dil dersi için bu yönde bir açılım

sunabilmektedirler. Masalların en önemli işlevlerinden biri, belki de en önemlisi, öğrenenlere, farklı sorunların üstesinden nasıl gelinebileceğini göstermeleridir. Bu işlev, sorun odaklı öğrenim, yani öğrencileri sorun çözmeye yeterli kılma yönündeki öğretim etkinliği bugün çağdaş dünyanın öğretim ve öğrenim programlarında yerini almakta, öğrenciye kazandırmayı düşündüğü sorun çözme yetisiyle, öğrenciyi salt okul dönemiyle sınırlı tutmayıp yaşam boyu öğrenmeye hazırlamayı amaçlamaktadır. Öğrenenler, masalların anılan işlevlerinin yanında deneyimlediği, yaşamaları olası duygularıyla nasıl başa çıkabileceklerini, duygularını nasıl yönlendirebileceklerini de masallardan öğrenebilmektedirler. Yine masallar nitelikleri gereği yabancı dil derslerinde konuşma ve dinleme gibi beceriler çerçevesinde çok farklı çalışma yöntemlerinin oluşmasına da olanak tanırırlar.

Derste sunulan, masal dinleme metni olarak algılandığında, ya öğretmen tarafından ya da kaset veya CD aracılığıyla okunur. Bu okumalar aracılığıyla, özellikle öğrenilen dil kullanıcısinca hazırlanmış kaset ya da cd'lerle yapılan okumalar öğrenciye doğal dil ortamındaki konuşucu olanağını sunar. Böylelikle öğrenciler öğrenmeyi amaçladıkları dili o dilin konuşucusundan duyma fırsatını yakalamış olurlar.

Yine derste sunulacak masalın ardından, öğrencilerden masalın anlatımının ya da devamının getirilmesinin istenmesi gibi çalışma biçimlerinin oluşması, masalın yabancı dil derslerinde öğrencilerin yaratıcılığını öne çıkarma gizil gücü bakımından önemsenmesini gerektirir niteliktedir. Derslerde metin türü olarak masal kullanımı öğrencileri, çocukları güdüleyici bir işleve sahiptir. Özellikle çocuk ve gençlere yönelik yabancı dil derslerinde masallara yer verilmesi psikoloji ve duygusal açıdan oldukça yerindedir. Çünkü hemen hemen hepimizin belleğinde masallarla ilgili az ya da çok belirli ön deneyimler söz konusudur ki, yeni anlatılacak olan, derste aktarılacak olan masalları bu ön deneyimler, şemalar temelinde anlamamız, yorumlamamız, eleştirmemiz ve tüm bu etkinlikler sonrası kalıcı belleğe taşımamız bir o kadar kolay olacaktır.

Sonuç

Sonuç olarak masalların çocuğun dil gelişimine olumlu ve daha fazla katkı sağlaması, masallarla aktarılmak istenen iletilerin adresini bulması için anlatma geleneği sürdürülmeli, masal anlatıcıları da aktarım sırasında dili güzel ve doğru kullanmalıdır. Ancak eğer okunacaksa, o zaman da yazar anlaşılır ve açık bir dille yazmalı, süslemeler ve sanatlı kullanımdan kaçınılmalıdır. Ayrıca bir dilden diğer bir dile aktarıyorsa, o zaman da erek dilin kültürel özellikleri dikkate alınmalı, yine yalın ve açık bir dil kullanılmalıdır.

Kaynakça:

- Boratav, P. N. (1998) *Zaman Zaman İçinde*, Adam Yayınları, İstanbul.
- Doğan, Ş. (1988) *Ankaraner Beitrage zur Germanistik*, Ankara.
- Göktürk, A. (1989) *Sözün Ötesi*, İnkılap Kitabevi, İstanbul.
- İnam, A. www.metu.edu.tr/home/www41/ahmet-inam/sanat.htm.
- İpşiroğlu, Z. (1996) *Eğitimde Yeni Arayışlar*, Adam Yayınları, İstanbul.
- Luthi, M. (1962) *Maerchen* 3Auf. Stuttgart.
- Rifat, M. (1999) *Gösterge Eleştirisi*, Kaf Yayıncılık.
- Rousseau, (Çev.) 87: (2000) *Emile ya da Çocuk Eğitimi Üzerine*, Babil Yayınları, Erzurum.
- Sakaoğlu, S. (1999) *Masal Araştırmaları*, Akçağ Yayınları, Ankara.
- Seyidoğlu, B. (1987) *Masalların Kaynakları*, Çocuk Edebiyatı Yıllığı, Gökyüzü Yayınları, İstanbul.
- Tezel, N. (1987) *Türk Masalları*, Çocuk Edebiyatı Yıllığı, Gökyüzü Yayınları, İstanbul.
- Von der Leyen, F. (1958) *Das Marchen, Ein Versuch*. 3. verm. Aufl., Leipzig.